

[Larsen (Bjerre).]

var Tale om at supplere en saadan Ejendom med et Engareal eller en Kærstrækning eller Skov, at Sagen kunde tages op til Overvejelse.

§ 22 giver Tilladelse til Sammenlægning af flere samme Ejere tilhørende Landbrugsejendomme til een Ejendom, hvis Jorderne er heldigt beliggende for samlet Drift, og navnlig naar Bygningerne paa de Brug, der nedlægges, er daarlige eller utidsvarende. Dog gælder det kun Ejendomme af en vis Størrelse, ligesom det samlede Jordtilliggende som Regel ikke maa overstige 7 ha med 12 000 Kr. i Grundbeløb og op til 14 ha med et Grundbeløb paa 8 000 Kr. Det vil altsaa sige, at flere mindre Landbrug, naar Omstændighederne taler derfor, kan sammenlægges til eet Brug, hvilket er et udmærket Led i Bestræbelserne for at skabe Forhold, som giver større Mulighed for en selvstændig og selvhjulpnen Virksomhed paa saadanne Brug.

Ifølge § 24 kan der gives Tilladelse til Nedlæggelse af en Landbrugsejendom, hvis Ejeren afgiver Arealer enten til en ny Ejendom eller til Supplering af mindre Landbrug til en Pris, der er godkendt af Statens Jordlovsudvalg, eller stiller Arealer til Raadighed for Jordfonden til en Pris, der som Regel skal svare til Jordværdien paa Arealet. Der staar i det paagældende Stykke af Paragraffen — det er Stk. 3 —, at Vederlagsarealet skal ligge i samme eller en tilgrænsende Kommune.

Denne Bestemmelse mener jeg ikke er heldig. Det har vist sig i flere Tilfælde, hvor der har været Tale om at ordne et ulovligt Forhold, at det har været ugørligt at skaffe Tillægsjord fra selve Hovedejendommen, hvorunder det ulovlige Forhold har sorteret, idet der ingen mindre Landbrug har ligget tilgrænsende Arealet, og det har ogsaa vist sig, at der ikke har kunnet skaffes saadan Erstatningsjord i en tilgrænsende Kommune, medens der i Kommunen op til den tilgrænsende Kommune har kunnet skaffes Jord til indeklemte Husmænd. Jeg tror derfor, det vil være heldigt, om der indføres den Ændring i Paragraffen, at der i Stedet for „samme eller tilgrænsende Kommune“ kommer til at staa „samme eller flere sammengrænsende Kommuner“ eller ogsaa, at der indsættes et „som Regel“; men det er jo noget, som kan drøftes i det Udvalg, der skal behandle Lovforslaget.

§ 25 omhandler Tilsynet med Landbrugsejendomme. Det er Politimestrene og Sognefogderne, der fører Tilsynet, og Politimestrene skal efter Landbrugsministeriets

Bestemmelser afgive periodiske Indberetninger om Tilsynet. Ligeledes har Husmandsbrugskommissionerne og Kommunalbestyrelserne Pligt til, naar de kommer til Kendskab om ulovlig Drift af Landbrugsejendomme eller Vanrøgt af disse, at afgive Indberetning herom til Landbrugsministeriet, der saa tager Affære. Her bør der ikke tages noget personligt Hensyn, det er en Skandale uden Lige, at der er Ejere af Landbrugsejendomme, som vanrøgter disse, saa Jorden kan ligge udyrket hen, eller ogsaa at Behandlingen af den er saa daarlig, at den kun giver 10 à 20 pCt. Udbytte af det, den burde give; saadanne Eksempler findes. Muligvis vil det være en Forbedring for Landbrugsejendommenes Tilsyn, at Amtmændene bliver Landbrugsministeriet behjælpelige med Gennemførelsen af Bestemmelserne. Kan det føre til, at Sagerne hurtigere kan finde deres Afgørelse, er det en Forbedring, navnlig hvis den Mand, der udpeges af Amtmanden og beskikkes af Ministeren, bliver en Landinspektør.

§ 26 omhandler Bøderne for Overtrædelse af Loven, og disse synes mig ikke at være ansat for højt, idet hele Sagen maa ses ud fra den Betragtning, at Ulovligheder, der kommer ind under §§ 2, 9, 10, 12 og 21, i mange Tilfælde er medvirkende til, at selvstændige Hjem, der giver Virkefelt for Landets Ungdom, ikke kan oprettes, ligesom Supplering af Jordarealet til mindre Landbrug ogsaa hemmes, og det kan og bør Samfundet ikke finde sig i.

Ud fra de her fremførte Betragtninger vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til Lovforslaget om Udstykning og Sammenlægning af faste Ejendomme. Lovforslaget indeholder det tekniske angaaende Udstykning, og jeg vil med det samme sige, at der paalægges Kommunalbestyrelserne ret store Opgaver, idet § 8 bestemmer, at Kommunalraadet skal afgive Erklæring, om nogen af de i § 4, 3die—7de Stykke, omhandlede Bestemmelser er til Hinder for Udstykningen. Disse Stykker omhandler følgende: om Udstykningen er i Strid med Brandpolitio- og Bygningsvæsen, om Byplan, Afstande fra Bygninger, om bebygget eller ubebygget Areal, Erklæring om de i Vejlovgivningen indeholdte Bestemmelser om Tilslutning af Sideveje m. m., samt hvorvidt Udstykningen er i Strid med en i Medfør af Naturfredningsloven tinglyst eller en Arealet ved selve Loven paalagt Fredning, endelig om Arealet hører til et jordfast Fortidsminde. Ligeledes